

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-לא יחפור	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חנות שבחצר - יכול למחות בידו ולומר לו: איני יכול לישן מקול הנכנסין ומקול היוצאין												■
אבל עושה כלים, יוצא ומוכר בתוך השוק ואינו יכול למחות בידו ולומר לו: איני יכול לישן לא מקול הפטיש ולא מקול הריחים ולא מקול התינוקות.												■
מ"ש רישא ומ"ש סיפא?												⚡
סיפא אתאן לחצר אחרת.	אביי:								◆			◇
אי הכי, ליתני: חצר אחרת - מותר	א"ל רבא:								⚡			
סיפא אתאן לתינוקות של בית רבן, ומתקנת יהושע בן גמלא ואילך.	אלא אמר רבא:								◆			◇
ברם זכור אותו האיש לטוב ויהושע בן גמלא שמו, שאלמלא הוא נשתכח תורה מישאל שבתלה, מי שיש לו אב - מלמדו תורה, מי שאין לו אב - לא היה למד תורה, מאי דרוש? (דברים י"א) ולמדתם אותם - ולמדתם אתם, התקינו שיהו מושיבין מלמדי תינוקות בירושלים, מאי דרוש? (ישעיהו ב') כי מציון תצא תורה ועדיין מי שיש לו אב - היה מעלו ומלמדו, מי שאין לו אב - לא היה עולה ולמד, התקינו שיהו מושיבין בכל פלך ופלך ומכניסין אותן כבן ט"ז כבן י"ז, ומי שהיה רבו כועס עליו - מבעיט בו ויצא, עד שבא יהושע בן גמלא ותיקן, שיהו מושיבין מלמדי תינוקות בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר, ומכניסין אותן כבן שש כבן שבע.	דאמר רב יהודה אמר רב:											⚡
עד שית לא תקביל, מכאן ואילך קביל ואספי ליה כתורא.	אמר ליה רב לרב שמואל בר שילת:											■
כי מחית לינוקא, לא תימחי אלא בערקתא דמסנא, דקארי - קארי, דלא קארי - ליהוי צוותא לחבריה.	וא"ל רב לרב שמואל בר שילת:											■
אחד מבני חצר שביקש לעשות רופא, אומן, וגרדי, ומלמד תינוקות - בני חצר מעכבין עלין	מיתבי:											⚡
הכא במאי עסקינן - בתינוקות דעכו"ם.												!
שנים שיושבין בחצר, וביקש אחד מהן לעשות רופא, ואומן, וגרדי, ומלמד תינוקות - חבירו מעכב עליו	ת"ש:											⚡
ה"נ בתינוקות דעכו"ם.												!
מי שיש לו בית בחצר השותפין - ה"ז לא ישכירנו לא לרופא, ולא לאומן, ולא לגרדי, ולא לסופר יהודי, ולא לסופר ארמאי	ת"ש:											⚡
הכא במאי עסקינן - בסופר מתא.												!
מתקנת יהושע בן גמלא ואילך, לא ממטינן ינוקא ממתא למתא, אבל מבי כנישתא לבי כנישתא ממטינן, ואי מפסק נהרא לא ממטינן, ואי איכא תיתורא ממטינן, ואי איכא גמלא לא ממטינן.	רבא:											⚡
סך מקרי דרדקי - עשרין וחמשה ינוקי, ואי איכא חמשינן - מותבינן תרי, ואי איכא ארבעין - מוקמינן ריש דוכנא, ומסייעין ליה מתא.	ואמר רבא:											⚡
האי מקרי ינוקי דגריס, ואיכא אחרינא דגריס טפי מיניה - לא מסלקינן ליה, דלמא אתי לאיתרשולי.	ואמר רבא:								◆			⚡
כ"ש דגריס טפי, קנאת סופרים תרבה חכמה.	רב דימי מנהרדעא:								◆			⚡
הני תרי מקרי דרדקי, חד גריס ולא דייק וחד דייק ולא גריס - מותבינן ההוא דגריס ולא דייק, שבשתא ממילא נפקא.	ואמר רבא:								◆			⚡
מותבינן דדייק ולא גריס, שבשתא כיון דעל - על	רב דימי מנהרדעא:								◆			⚡
דכתיב: (מלכים א' י"א) כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום, כי אתא לקמיה דדוד, אמר ליה: מאי טעמא עבדת הכי? אמר ליה, דכתיב: תמחה את זכר עמלק. אמר ליה: והא אנן זכר קרינן א"ל: אנא זכר אקרינן.												○
אזל שיליה לרביה, אמר ליה: היאך אקרינן? אמר ליה: זכר. שקל ספסירא למיקטליה, אמר ליה: אמאי? א"ל, דכתיב: (ירמיהו מ"ח) ארור עושה מלאכת ה' רמיה. א"ל: שבקיה לההוא גברא דליקום בארוך א"ל, כתיב: (ירמיהו מ"ח) וארור מונע חרבו מדם												○
איכא דאמרי: קטליה, ואיכא דאמרי: לא קטליה.												○
מקרי ינוקא, שתלא, טבאח, ואומנא, וסופר מתא - כולן כמותרינן ועומדין נינהו.	ואמר רבא:											⚡
כללא דמילתא: כל פסידא דלא הדר - מותרה ועומד הוא.												⚡

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-לא יחפור	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האי בר מבואה דאוקי ריחיא, ואתא בר מבואה חבריה וקמוקי גביה, דינא הוא דמעכב עלויה, דא"ל: קא פסקת ליה לחיותי.	רב הונא:											◻
לימא מסייע ליה: מרחיקים מצודת הדג מן הדג כמלא ריצת הדג												◻
וכמה?												◻
עד פרסה	רבה בר רב הונא:											◻
שאני דגים, דיהבי סייארא.												◻
לימא, רב הונא דאמר כרבי יהודה	רבינא לרבא:											◻
לא יחלק חנוני קליות ואגוזין לתינוקות, מפני שמרגילן אצלו,	דתנן, רבי יהודה:											◻
מתירין	והכמים:											◻
אפי' תימא רבנן, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי יהודה תם - אלא דאמר ליה: אנא קמפלגינא אמגוזי, את פלוג שיוסקי, אבל הכא אפילו רבנן מודו, דא"ל: קא פסקת ליה לחיותי.												◻
עושה אדם חנות בצד חנותו של חבריו, ומרחץ בצד מרחצו של חבריו, ואינו יכול למחות בידו, מפני שיכול לומר לו: אתה עושה בתוך שלך ואני עושה בתוך שלי	מיתיבי:											◻
כופין בני מבואות זה את זה שלא להושיב ביניהן לא חייט ולא בורסקי, ולא מלמד תינוקות, ולא אחד מבני בעלי אומניות, ולשכנו אינו כופיהו	תנאי היא דתניא: [ת"ק]											◻
אף לשכנו כופיהו.	רשב"ג:											◻
פשיטא לי, בר מתא אבר מתא אחריתי מצי מעכב, ואי שייך בכרגא דהכא - לא מצי מעכב, בר מבואה אבר מבואה דנפשיה - לא מצי מעכב.	רב הונא בריה דרב יהושע:											◻
בר מבואה אבר מבואה אחריןא, מאי?	בעי רב הונא בריה דרב יהושע:											◻
תיקו.												◻
ומודי רב הונא במקרי דרדקי דלא מצי מעכב,	רב יוסף:											◻
קנאת סופרים תרבה חכמה.	דאמר מר:											◻
ומודה רב הונא בריה דרב יהושע ברוכלין המחזירין בעיירות דלא מצי מעכב	רב נחמן בר יצחק:											◻
עזרא תקן להן לישראל שיהו רוכלין מחזירין בעיירות, כדי שיהו תכשיטין מצויין לבנות ישראל.	דאמר מר:											◻
והני מילי לאהדורי, אבל לאקבועי לא.												◻
ואי צורבא מרבנן הוא, אפילו לאקבועי נמי.												◻
כי הא דרבא שרא להו לר' יאשיה ולרב עובדיה לאקבועי, דלא כהלכתא,												◻
מאי טעמא?												◻
כיון דרבנן נינהו, אתו לטרדו מגירסיהו.												◻
הנהו דיקולאי דאייתו דיקלאי לבבל, אתו בני מתא קא מעכבי עלויהו,												◻
אתו לקמיה דרבינא, אמר להו: מעלמא אתו ולעלמא לזיבנו.	[רבינא]											◻
והני מילי ביומא דשוקא. אבל בלא יומא דשוקא לא.												◻
וביומא דשוקא נמי לא אמרין אלא לזבונא בשוקא, אבל לאהדורי במתא לא.												◻
הנהו עמוראי דאייתו עמרא לפום נהרא, אתו בני מתא קא מעכבי עלויהו,												◻
אתו לקמיה דרב כהנא, אמר להו: דינא הוא דמעכבי עלייכו.	[רב כהנא]											◻
אמרו ליה: אית לן אשראי,												◻

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קשיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	---

Talmud Navigator

בבא בתרא-לא יחפור	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר להו: זילו זבנו - שיעור חיותיכו, עד דעקריתו אשראי דיכחו ואזילתו.	[רב כהנא]											כב.
רב דימי מנהרדעא אייתי גרוגרות בספינה,												כב.
פוק חזי אי צורבא מרבנן הוא נקיש ליה שוקא.	א"ל ריש גלותא לרבא:											כב.
פוק תהי ליה בקנקניה,	רבא לרב אדא בר אבא:											כב.
נפק אזל. בעא מיניה: פיל שבלע כפיפה מצרית והקיאה דרך בית הרעי, מהו?	[רב אדא בר אבא]											כב.
לא הוי בידיה, א"ל: מר ניהו רבא?	[רב דימי מנהרדעא]											כב.
טפח ליה בסנדליה, א"ל: בין דידי לרבא איכא טובא, מיהו על כרחך אנא רבך ורבא רבה דרבך.	[רב אדא בר אבא]											כב.
לא נקטו ליה שוקא, פסיד גרוגרות דידיה.												כב.
אתא לקמיה דרב יוסף, א"ל: חזי מר מאי עבדו לך?	[רב דימי מנהרדעא]											כב.
א"ל: מאן דלא שהייה לאוניתא דמלכא דאדום - לא נשהייה לאוניתך, דכתיב: (עמוס ב') כה אמר ה' על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לסיד.	[רב יוסף]											כב.
נח נפשיה דרב אדא בר אבא.												כב.
רב יוסף אמר: אנא ענישתיה, דאנא לטייתיה.	[רב יוסף]											כב.
רב דימי מנהרדעא אמר: אנא ענישתיה, דאפסיד גרוגרות דידי.	[רב דימי מנהרדעא]											כב.
אביי אמר: אנא ענישתיה, דאמר להו לרבנן: אדמגרמיתו גרמי בי אביי, תו אכלו בישרא שמינא בי רבא.	[אביי]											כב.
ורבא אמר: אנא ענישתיה, דכי הוה אזיל לבי טבחא למשקל אומצא, אמר להו לטבחי: אנא שקילנא בישרא מיקמי שמעיה דרבא, דאנא עדיפנא מיניה.	[רבא]											כב.
רב נחמן בר יצחק אמר: אנא ענישתיה, דרב נחמן בר יצחק ריש כלה הוה, כל יומא מיקמי דניעול לכלה, מרהיט בהדיה רב אדא בר אבא לשמעתייה והדר עייל לכלה. ההוא יומא נקטוה רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע לרב אדא בר אבא משום דלא הוו בסיומא, אמרו ליה: אימא לך הני שמעתתא דמעשר בהמה היכי אמרינהו רבא, אמר להו: הכי אמר רבא והכי אמר רבא. אדהכי נגה ליה לרב נחמן בר יצחק.	[רב נחמן בר יצחק]											כב.
אתו רבנן ואמרו ליה רבנן לרב נחמן בר יצחק: קום דגגה לך, למה יתיב מר?												כב.
אמר להו: יתיבנא וקא מנטרא לערסיה דרב אדא בר אבא.												כב.
אדהכי נפק קלא דנח נפשיה דרב אדא בר אבא.												כב.
ומסתברא, דרב נחמן בר יצחק ענישיה.												כב.
מי שהיה כותלו סמוך לכותל חברו, לא יסמוך לו כותל אחר אא"כ הרחיק ממנו ארבע אמות.												כב.
החלונות, בין מלמעלן בין מלמטן בין כנגדן - ארבע אמות.												כב.
וקמא היכי סמיך?												כב.
הכי קאמר: הבא לסמוך, לא יסמוך אלא אם כן הרחיק ממנו ארבע אמות.	רב יהודה:											כב.
והא מי שהיה כותלו סמוך לכותל חברו קתני?	מתקיף לה רבא:											כב:
הכי קתני: מי שהיה כותלו סמוך לכותל חברו ברחוק ארבע אמות ונפל, לא יסמוך לו כותל אחר אלא אם כן הרחיק ממנו ד' אמות.	אלא אמר רבא:											כב:
מ"ט?												כב:
דדוושא דהכא מעלי להתם.												כב:
לא שנו אלא כותל גינה, אבל כותל חצר - אם בא לסמוך סומך.	רב:											כב:
אחד כותל גינה ואחד כותל חצר - אם בא לסמוך אינו סומך.	רבי אושעיא:											כב:
ולא פליגי: הא בעיר ישנה, הא בעיר חדשה.	רבי יוסי בר חנינא:											כב:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פיסקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

■ **challenge-קשיא** ?
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ**
 ■ **proof-ראיה**

מקרא-key:

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
החלונות, בין מלמעל בין מלמטן בין מכנגדן - ארבע אמות, תנן:												כב: <
מלמעלן - כדי שלא יציץ ויראה, מלמטן - שלא יעמוד ויראה, ומכנגדן - שלא יאפיל ותני עלה:												כב: ◇
טעמא שלא יאפיל, אבל משום דוושא לא												כב: &
הכא במאי עסקינן - בבא מן הצד.												כב: ◇
וכמה? אמר ייבא חמוה דאשיין בר נדבך משמיה דרב: כמלא רחב חלון.	[ייבא חמוה דאשיין בר נדבך משמיה דרב:]											כב: ◇
והל' מציץ												כב: &
במדיר את כותלו.	רב זביד:											כב: ◇
ארבע אמות	והא אנן תנן:											כב: ◇
לא קשיא: כאן מרוה אחת, כאן משתי רוחות.												כב: ◇
ואת הכותל מן המזחילה - ד' אמות, כדי שיהא זוקף את הסולם	ת"ש:											כב: ■ &
טעמא משום סולם, אבל משום דוושא לא												כב: &
הכא במאי עסקינן - במזחילה משופעת, דאי משום דוושא הוא, הא קא אזיל ואתי תותיה.												כב: ◇
מרחיקין את הסולם מן השוכך ארבע אמות, כדי שלא תקפוץ הנמיה												כב: ■
ואת הכותל מן המזחילה - ד' אמות, כדי שיהא זוקף את הסולם.												כב: ■
לימא, מתניתין דלא כר' יוסי, דאי ר"י												כב: & ◇
זה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלן	הא אמר: [רבי יוסי]											כב: &
אפילו תימא ר' יוסי												כב: !
הא אמר רב אשי, כי הוינן בי רב כהנא הוה אמר: מודי רבי יוסי בגירי דדידיה	[רב כהנא]											כב: ! ◇
ה"נ זמנין דבהדי דמנח ליה יתבא בחור וקפצה.												כב: !
והא גרמא הוא												כב: &
זאת אומרת: גרמא בניזקין אסור.	רב טובי בר מתנה:											כב: ! ◇
רב יוסף הוה ליה הנהו תאלי דהו אתו אומני ויתבי תותיהו, ואתו עורבי - אכלי דמא וסלקי אבי תאלי ומפסדי תמרי												כב: ○ ◇
אפיקו לי קורקור מהכא.	אמר להו רב יוסף:											כב: ■ ○
והא גרמא הוא	א"ל אביי:											כב: &
זאת אומרת: גרמא בניזקין אסור.	א"ל: [רב יוסף] הכי אמר רב טובי בר מתנה:											כב: ! ◇
והא אחזיק להן												כב: &
אין חזקה לנזקין.	הא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											כב: ! ◇
ולאו איתמר עלה, רב מרי אמר: בוקטרא, ורב זביד אמר: בבית הכסא?	[רב מרי ורב זביד]											כב: &
הני לדידי דאנינא דעתאי, כי קוטרא ובית הכסא דמו לי.	אמר ליה: [רב יוסף]											כב: ! ◇
מרחיקין את השוכך מן העיר חמשים אמה.												כב: ■
ולא יעשה אדם שוכך בתוך שלו - אלא אם כן יש לו חמשים אמה לכל רוח	[ת"ק]											כב: ■ ◇
בית ארבעת כורין מלא שגר היונה.	רבי יהודה:											כב: ■ ◇
ואם לקחו, אפילו בית רובע - הרי הוא בהזקתו.												כב: ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קשיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חמשים אמה ותו לא?											⚡	ג
אין פורסין נשבין ליונים - אלא אם כן היה רחוק מן הישוב שלשים ריסק	ורמינהו:										⚡	ג
מישט שייטי טובא, וכרסייהו בחמשים אמתא מליא.	אביי:										!	ג
ומישט שלשים ריסק ותו לא?											⚡	ג
ובישוב - אפילו מאה מיל לא יפרוק	והתניא:										⚡	ג
בישוב כרמים	רב יוסף:										!	ג
בישוב שובכין.	רבא:										!	ג
ותיפוק ליה משום שובכין גופייהו											⚡	ג
איבעית אימא: דידיה											!	ג
ואיבעית אימא: דכנעני											!	ג
ואיבעית אימא: דהפקר.											!	ג
בית ארבעת כורין וכו'. [ואם לקחו אפילו בית רובע הרי הוא בחזקתו]	רבי יהודה:										■	<
זאת אומרת: טוענין ללוקח וטוענין ליורש.	רב פפא, ואיתימא רב זביד:										■	ג
יורש - תנינא: הבא משום ירושה - אינו צריך טענה											⚡	ג
לוקח איצטריכא ליה.											!	ג
לוקח נמי תנינא: לקח חצר ובה זיזין וגוזזטראות - הרי זה בחזקתה											⚡	ג
צריכא, דאי אשמעינן התם גבי רשות הרבים - דאימור כונס לתוך שלו הוא, אי נמי אחולי אחול בני רשות הרבים גביה, אבל הכא לא ואי אשמעינן הכא, דכיון דיחיד הוא - אימא פיוסיה פייסיה, אי נמי אחולי אחיל גביה, אבל רבים - מאן פייס ומאן שביק? אימא לא, צריכא.											!	ג
הרי הוא בחזקתו.											■	<
אין חזקה לנוקין	והא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח:										⚡	ג
רב מרי אמר: בקוטרא, ורב זביד אמר: בבית הכסא	[רב מרי ורב זביד]										!	ג
ניפול הנמצא בתוך חמשים אמה - הרי הוא של בעל השוכך											■	מ
חוץ מחמשים אמה - הרי הוא של מוצאו											■	מ
נמצא בין שני שובכות, קרוב לזה - שלו, קרוב לזה - שלו											■	מ
מחצה על מחצה - שניהם יחלוקו.											■	מ
רוב וקרוב - הולכין אחר הרוב, ואע"ג דרובא דאורייתא וקורבא דאורייתא, אפילו הכי רובא עדיף.	רבי חנינא:										■	ג
(דברים כ"א) והיה העיר הקרובה אל החלל - ואע"ג דאיכא אחריתי דנפישא מינה	מתיר רבי זירא:										⚡	ג
בדליכא.											!	ג
וליוזיל בתר רובא דעלמא											⚡	ג
ביושבת בין ההרים.											!	ג
ניפול הנמצא בתוך חמשים אמה - הרי הוא של בעל השוכך	תנן:										⚡	ג
ואף על גב דאיכא אחרינא דנפישא מיניה											⚡	ג
בדליכא.											!	ג
אי הכי, אימא סיפא:											⚡	ג

❖ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ⚡ קשיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חוץ מחמשים אמה - הרי הוא של מוצא	[סיפא]									⚡		כג
ואי דליכא, ודאי מההוא נפל										⚡		כג
הכא במאי עסקינן - במדדה										!	◊	כג
כל המדדה - אין מדדה יותר מנ'.	דאמר רב עוקבא בר חמא:									!		כג
רגלו אחת בתוך נ' אמה ורגלו אחת חוץ מחמשים אמה, מהו?	בעי ר' ירמיה:									^		כג
ועל דא אפקוהו לרבי ירמיה מבי מדרשא.										○		כג
נמצא בין שני שובכות, קרוב לזה - שלו, וקרוב לזה - שלו	תא שמע:									⚡	◊	כג
ואף על גב דחד מינייהו נפיש מחבריה										⚡		כג
הכא במאי עסקינן - ששניהן שוין.										!		כג
וליוזיל בטר רובא דעלמא										⚡		כג
הכא במאי עסקינן - בשביל של כרמים, דאם איתא דמעלמא אתי, כיון דמידדי לא מצי אתי, דכל דמידדי והדר חזי ליה לקנינה - מידדי, ואי לא - לא מידדי.										!	◊	כג
דס שנמצא בפרוזדור - ספיקו טמא, שחזקתו מן המקור ואע"ג דאיכא עלייה דמקרבא	אביי: אף אנן נמי תנינא:										■	כד.
רוב ומצוי קא אמרת? רוב ומצוי ליכא למאן דאמר	א"ל רבא:										⚡	כד.
דס הנמצא בפרוזדור - הייבין עליו על ביאת מקדש, ושוּרפין עליו את התרומה.	דתני ר' חייא:										⚡	כד.
ש"מ מדברי חייא תלת: שמע מינה רוב וקרוב הלך אחר הרוב ושמע מינה רובא דאורייתא וש"מ איתא לדר' זירא	רבא:										■	כד.
אע"פ שדלתות מדינה נעולות	דאמר רבי זירא:										■	כד.
דהא אשה דכי דלתות מדינה נעולות דמיא, ואפי' הכי קא אזלינן בתר רובא.											■	כד.
והא רבא הוא דקאמר: רוב ומצוי ליכא למ"ך											⚡	כד.
הדר ביה רבא מההיא.										!	◊	כד.
חבית שצפה בנהר	איתמר:										■	כד.
נמצאת כנגד עיר שרובה ישראל - מותר, כנגד עיר שרובה נכרים - אסירא	רב:										⚡	כד.
אפי' נמצאת כנגד עיר שרובה ישראל - אסירא, אימור מהאי דקרא אתאי.	שמואל:										⚡	כד.
לימא, בדברי חנינא קא מיפלגי, דמר אית ליה דרבי חנינא, ומר לית ליה דרבי חנינא											⚡	כד.
לא, דכולי עלמא אית להו דר' חנינא, והכא בהא קמיפלגי, דמ"ס: אם איתא דמהאי דקרא אתאי, עקולי ופשוורי הוה מטבעי לה ומר סבר: חריפא דנהרא נקט ואתאי.											!	כד.
ההוא חצבא דחמרא דאישתכח בפרדיסא דערלה, שריא רבינא.	[רבינא]										○	כד.
לימא, משום דסבר לה דרבי חנינא											⚡	כד.
שאני התם, דאי מיגניב מינה - אצנועי בגויה לא מצנעי.											!	כד.
והני מילי חמרא, אבל עינבי מצנעי.											■	כד.
הנהו זיקי דחמרא דאשתכחן בי קופאי, שרנהו רבא.	[רבא]										■	כד.
לימא, לא סבר לה לדרבי חנינא											⚡	כד.
שאני התם, דרובא דשפוכאי ישראל נינהו.											!	כד.
וה"מ ברברבי, אבל זוטרי, אימור מעוברי דרכים נפול.											■	כד.
ואי איכא רברבי בהדייהו, אימור באברורי הוה מנחי.											■	כד.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

■ **challenge-קושיא**
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ**
 ■ **proof-ראיה**

מקרא-key:

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	
מרחיקין את האילן מן העיר עשרים וחמש אמה, ובהרוב ובשקמה - חמשים אמה.													■	
כל אילן סרק - חמשים אמה.	אבא שאול:												■	
ואם העיר קדמה - קוצץ ואינו נותן דמים													■	
ואם אילן קדם - קוצץ ונותן דמים													■	
ספק זה קדם וספק זה קדם - קוצץ ואינו נותן דמים.													■	
מאי טעמא?													^	
משום נוי העיר.	עולא:												◇	
ותיפוק ליה דאין עושין שדה מגרש ולא מגרש שדה													⚡	
לא צריכא, ל"א													!	
דאמר: עושין שדה מגרש ומגרש שדה	[ר"א]											■	◇	
הכא משום נוי העיר לא עבדינן.													!	
אין עושין שדה מגרש ולא מגרש שדה	ולרבנן נמי דאמרי:												■	
ה"מ זרעים, אבל אילנות עבדינן, והכא משום נוי העיר לא.	[ולרבנן]												!	
ומנא תימרא דשאני בין זרעין לאילנות?													⚡	
קרפף יותר מבית סאתים שהוקף לדירה, נורע רובו - הרי הוא כגינה ואסור, ניטע רובו - הרי הוא כחצר ומותר.	דתניא:												!	
ואם העיר קדמה - קוצץ ואינו נותן דמים וכו'.													■	
מ"ש גבי בור דקתני: קוצץ ונותן דמים, ומאי שנא הכא דקתני: קוצץ ואינו נותן דמים?													⚡	
קידרא דבי שותפי לא חמימא ולא קרירא.	רב כהנא:												!	
ומאי קושיא? דלמא שאני הזיקא דרבים מהזיקא דיחיד													⚡	
אלא אי איתמר דרב כהנא - אסיפא איתמר													!	
אם האילן קדם - קוצץ ונותן דמים	[סיפא]												!	
ולימא להו: הבו לי ברישא דמי והדר איקוץ													⚡	
קידרא דבי שותפי לא חמימא ולא קרירא.	רב כהנא:												!	
ספק זה קדם וספק זה קדם - קוצץ ואינו נותן דמים.													■	
מאי שנא מבור דאמרת: לא יקוץ?													⚡	
התם דודאי לאו למיקץ קאי - ספיקו נמי לא אמרינן ליה קוץ, הכא דודאי למיקץ קאי - ספיקו נמי אמרינן ליה קוץ, ואי משום דמי - אמרינן ליה: אייתי ראייה ושקול.													!	
מרחיקין את גורן קבוע מן העיר חמשים אמה.													■	
לא יעשה אדם גורן קבוע בתוך שלו - א"כ יש לו חמשים אמה לכל רוח													■	
ומרחיק מנטיעותיו של חבירו ומנירו בכדי שלא יזיק.													■	
מ"ש רישא ומאי שנא סיפא?													⚡	
סיפא אתאן לגורן שאינו קבוע.	אביי:												!	
היכי דמי גורן שאינו קבוע?													⚡	
כל שאינו זורה ברחת.	ר' יוסי בר' חנינא:												!	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מה טעם קאמר, מאי טעמא מרחיקין גורן קבוע מן העיר חמשים אמה? כדי שלא יזיק.	רב אשי:											◇	!	כד:
מרחיקין גורן קבוע מן העיר חמשים אמה וכשם שמרחיקין מן העיר חמשים אמה, כך מרחיקין מדלועיו ומקשוואיו ומנטיעותיו ומנירו של חבירו חמשים אמה, כדי שלא יזיק	מיתבי:												?	כד:
בשלמא לרב אשי ניהא, אלא לאביי קשיא													?	כד:
קשיא.													!	כד:
בשלמא ממקשוואיו ומדלועיו, דאזיל אבאק ואתי בליביה ומצוי ליה, אלא מנירו אמאי?													◇	כד:
ר' אבא בר זבדא, ואיתימא ר' אבא בר זוטרא:													!	כד:
מרחיקין את הנבלות ואת הקברות ואת הבורסקי מן העיר חמשים אמה.													■	כה.
אין עושין בורסקי אלא למזרח העיר	[ת"ק]												◆	כה.
לכל רוח הוא עושה, חוץ ממערבה, ומרחיק חמשים אמה.	רבי עקיבא:												◆	כה.
ומרחיקין את המשרה מן הירק, ואת הכרישין מן הבצלים, ואת החרדל מן הדבורים	[ת"ק]												◆	כה.
מתיר בחרדל.	ורבי יוסי:												◆	כה.
איבעיא להו: ר' עקיבא היכי קאמר? לכל רוח הוא עושה וסומך, חוץ ממערבה דמרחיק נ' אמה ועושה, או דלמא לכל רוח הוא עושה ומרחיק חמשים אמה, חוץ ממערבה דאינו עושה כלל?													^	כה.
לכל רוח הוא עושה ומרחיק חמשים אמה, חוץ ממערבה דאינו עושה כל עיקר, מפני שהיא תדירא.	ת"ש: דתניא, ר"ע:												◇	כה.
מאי תדירא?	רבא לרב נחמן:												^	כה.
אילמא תדירא ברוחות													!	כה.
ד' רוחות מנשבות בכל יום ורוח צפונית עם כולן, שאילמלא כן - אין העולם מתקיים אפילו שעה אחת, ורוח דרומית קשה מכולן, ואילמלא כן נץ שמעמידה - מחרבת את העולם, שנאמר: (איוב ל"ט) המבינתך יאבר נץ ופרוש כנפיו לתימן	והא אמר רב חנן בר אבא אמר רב:												?	כה.
אלא מאי תדירא? תדירא בשכינה													!	כה.
בואו ונחזיק טובה לאבותינו שהודיעו מקום תפלה, דכתיב: (נחמיה ט') וצבא השמים לך משתחווים.	דאריב"ל:												◆	כה.
ודלמא כעבד שנוטל פרס מרבו, וחוזר לאחוריו ומשתחוה	מתקיף לה רב אחא בר יעקב:												?	כה.
קשיא.													!	כה.
שכינה בכל מקום	ורבי אושעיא סבר:												◆	כה.
מאי דכתיב: (נחמיה ט') אתה הוא ה' לבדך אתה עשית את השמים וגו'? שלוחיך לא כשלוחי בשר ודם, שלוחי בשר ודם - ממקום שמשלחים לשם מחזירים שלוחותן, אבל שלוחיך - למקום שמשלחין משם מחזירין שלוחותן, שנאמר: (איוב ל"ח) התשלח ברכים וילכו ויאמרו לך הננו, יבואו ויאמרו לא נאמר אלא וילכו ויאמרו, מלמד שהשכינה בכל מקום.	דאמר רבי אושעיא:												■	כה.
שכינה בכל מקום	ואף רבי ישמעאל סבר:												◆	כה.
מנין ששכינה בכל מקום? שנאמר: (זכריה ב') הגה המלאך הדבור בי יוצא ומלאך אחר יוצא לקראתו, אחריו לא נאמר אלא לקראתו, מלמד ששכינה בכל מקום.	דתנא דבי רבי ישמעאל:												■	כה.
שכינה בכל מקום	ואף רב ששת סבר:												◆	כה.
לכל רוחתא אוקמן לבר ממזרח, ולא משום דלית ביה שכינה, אלא משום דמורו בה מיני.	דא"ל רב ששת לשמעיה:												■	כה.
שכינה במערב	ורבי אבהו:												◆	כה.
מאי אוריה? אוריה יה.	דא"ר אבהו:												■	כה.

<p>מזמרה-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>	<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא בתרא-לא יחפור		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																		
מזמרה	מאן דאמר																			
מאי דכתיב: (דברים ל"ב) יערוף כמטר לקחי? זו רוח מערבית שבאה מערפו של עולם תול כטל אמרתי - זו רוח צפונית שמזלת את הזהב, וכן הוא אומר: (ישעיהו מ"ו) הזלים זהב מכיס כשעירים עלי דשא - זו רוח מזרחית שמסערת את כל העולם כשעיר וכרביבים עלי עשב - זו רוח דרומית שהיא מעלה רביבים ומגדלת עשבים.	רב יהודה:																			כה
עולם לאכסדרה הוא דומה, ורוח צפונית אינה מסובבת, וכיון שהגיעה חמה אצל קרן מערבית צפונית - נכפפת ועולה למעלה מן הרקיע	תניא, ר"א:																			כה
עולם לקובה הוא דומה, ורוח צפונית מסובבת, וכיון שחמה מגעת לקרן מערבית צפונית - מקפת וחזרת אחורי כיפה, שנאמר: (קהלת א') הולך אל דרום וסובב אל צפון וגו', הולך אל דרום - ביום, וסובב אל צפון - בלילה, סובב סובב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח - אלו פני מזרח ופני מערב שפעמים מסבבתן ופעמים מהלכתן.	ורבי יהושע:																			כה
(איוב ל"ז) מן החדר תבא סופה - זו רוח דרומית, וממזרים קרה - זו רוח צפונית, מנשמת אל יתן קרה - זו רוח מערבית, ורחב מים במוצק - זו רוח מזרחית.	הוא היה אומר, אתאן לר' אליעזר:																			כה
רוח דרומית מעלה רביבים ומגדלת עשבים	והאמר מר:																			כה
לא קשיא: הא דאתיא מטרא בניחותא, הא בשפיכותא.																				כה
מאי דכתיב: (איוב ל"ז) מצפון זהב יאתה - זו רוח צפונית שמזלת את הזהב, וכן הוא אומר: (ישעיהו מ"ו) הזלים זהב מכיס.	רב חסדא:																			כה
מיום שחרב בית המקדש - לא הוגשמה רוח דרומית, שנאמר: (ישעיהו ט') ויגזור על ימין ורעב ויאכל על שמאל ולא שבעו, וכתיב: (תהלים פ"ט) צפון וימין אתה בראתם.	רפרם בר פפא אמר רב חסדא:																			כה
מיום שחרב בית המקדש - אין הגשמים יורדין מאוצר טוב, שנאמר: (דברים כ"ח) יפתח ה' לך את אוצרו הטוב, בזמן שישראל שרויין על אדמתם - גשמים יורדין מאוצר טוב, בזמן שאין ישראל שרויין על אדמתם - אין גשמים יורדין מאוצר טוב.	ואמר רפרם בר פפא אמר רב חסדא:																			כה
הרצוה שיחכים - ידרים, ושיעשיר - יצפין, וסימניך: שלחן בצפון ומנורה בדרום	רבי יצחק:																			כה
לעולם ידרים, שמתוך שמתחכם מתעשר, שנאמר: (משלי ג') אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד.	ורבי יהושע בן לוי:																			כה
שכינה במערב	והא רבי יהושע בן לוי אמר:																			כה
דמצדד אצדודי.																				כה
כגון אתון דיתביתו בצפונה דא"י - אדרימו אדרומי. ומנא לן דבבל לצפונה דארץ ישראל קיימא? דכתיב: (ירמיהו א') מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ.	אמר ליה רבי חנינא לרב אשי:																			כה
מרחיקין את המשרה מן הירק וכו'.																				כה
רבי יוסי מתיר בחדל, שיכול לומר לו: עד שאתה אומר לי הרחק חרדלך מן דבורי, הרחק דבורך מן חרדלי, שבאות ואוכלות לגלוגי חרדלי.	תנא: [רבי יוסי]																			כה
מרחיקין את האילן מן הבור עשרים וחמש אמה, ובחרוב ובשקמה - חמשים אמה, בין למעלה בין מן הצד.																				כה
אם הבור קדמה - קוצץ ונותן דמים, ואם אילן קדם - לא יקוץ	[ת"ק]																			כה
ספק זה קדם וספק זה קדם - לא יקוץ																				כה
אע"פ שהבור קודמת לאילן - לא יקוץ, שזה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו.	ר' יוסי:																			כה
בין שהבור למטה ואילן למעלה, בין שהבור למעלה ואילן למטה.	תנא:																			כה
בשלמא בור למטה ואילן למעלה - קא אזלין שרשין מזקי לה לבור, אלא בור למעלה ואילן למטה - אמאי?																				כה
מפני שמחלידין את הקרקע ומלקין קרקעיתה של בור.	רבי חגא בשם רבי יוסי:																			כה
אע"פ שהבור קודמת לאילן - לא יקוץ, שזה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו.	רבי יוסי:																			כה
הלכה כרבי יוסי.	רב יהודה אמר שמואל:																			כה

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-לא יחפור	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מודי ר' יוסי בגירי דידיה.	רב אשי, כי הואן בי רב כהנא הוה אמרינן:											כה: ☐
פאפי יונאה עני והעשיר הוה, בנה אפדנא, הוה הנך עצורי בשיבבותיה, דכי הווי דייקי שומשמי הוה נידא אפדניהאאתא לקמיה דרב אשי												כה: ☐
מודי ר' יוסי בגירי דידיה.	א"ל[רב אשי] כי הואן בי רב כהנא הוה אמרינן:											כה: ☐
וכמה?												כה: ☐
כדנייד נכתמא אפומיה דחצבא.												כו: ☐
דבי בר מריון בריה דרבין כי הוה נפצי כיתנא, הוה אזלא רקתא ומזקא אינשי אתו לקמיה דרבינא												כו: ☐
כי אמרינן מודה ר' יוסי בגירי דיליה - הני מילי דקא אזלא מכחו, הכא זיקא הוא דקא ממטי לה.	אמר להו: [רבינא]											כו: ☐
מאי שנא מזורה ורוח מסייעתו?	מתקיף לה מר בר רב אשי:											כו: ☐
אמרוה קמיה דמרמר												כו: ☐
היינו זורה ורוח מסייעתו.	אמר להו: [מרמר]											כו: ☐
ולרבינא, מאי שנא מגץ, היוצא מתחת הפטיש והזיק דחייב לשלם?												כו: ☐
התם ניחא ליה דלילו, הכא לא ניחא ליה דלילו.												כו: ☐
לא יטע אדם אילן סמוך לשדה חבירו - אלא אם כן הרחיק ממנו ארבע אמות, אחד גפנים ואחד כל אילן.												כז: ☐
היה גדר בינתים - זה סומך לגדר מכאן וזה סומך לגדר מכאן.												כז: ☐
היו שרשים יוצאים לתוך של חבירו - מעמיק ג' טפחים כדי שלא יעכב את המחרישה.												כז: ☐
היה חופר בור, שיה ומערה - קוצץ ויורד, והעצים שלו.												כז: ☐
ארבע אמות שאמרו - כדי עבודת הכרם.	תנא:											כז: ☐
לא שנו אלא בארץ ישראל, אבל בבבל - שתי אמות.	שמואל:											כז: ☐
לא יטע אדם אילן סמוך לשדה חבירו - אלא אם כן הרחיק ממנו שתי אמות	תניא נמי הכי:											כז: ☐
ארבע אמות	והא אנן תנן:											כז: ☐
אלא לאו כדשמואל, שמע מינה.												כז: ☐
ואיכא דרמי לה מירמא												כז: ☐
לא יטע אדם אילן סמוך לשדה חבירו - אלא אם כן הרחיק ממנו ארבע אמות	תנן:											כז: ☐
שתי אמות	והתניא:											כז: ☐
לא קשיא: כאן בבבל, כאן בארץ ישראל.	שמואל:											כז: ☐
רבא בר רב חנן הווי ליה הנהו דיקלי אמיצרא דפרדיסא דרב יוסף, הווי אתו צפורי יתבי בדיקלי ונחתי בפרדיסא ומפסדי ליה												כז: ☐
זיל קוץ	א"ל: [רב יוסף]											כז: ☐
והא ארחיקי לך	א"ל: [רבא בר רב חנן]											כז: ☐
ה"מ לאילנות, אבל לגפנים בעינן טפי.	א"ל: [רב יוסף]											כז: ☐
אחד גפנים ואחד כל אילן	והא אנן תנן:											כז: ☐
ה"מ אילן לאילן וגפנים לגפנים, אבל אילן לגפנים בעינן טפי.	א"ל: [רב יוסף]											כז: ☐
אנא לא קייצנא	א"ל: [רבא בר רב חנן]											כז: ☐

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-לא יחפור	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האי דיקלא טענין קבא - אסור למקצייה	דאמר רב:											⊖
לא שכיב שכחת ברי, אלא דקין תאנתא בלא זימניה	ואמר ר' חנינא:											⊖
מר אי ניהא ליה ליקוץ.												⊖
רב פפא הו'ל הנהו דיקלי אמיצרא דרב הונא בריה דרב יהושע, אול אשכחיה דהוה חפר וקא קאיין שרשיו												⊖
מאי האי?	אמר ליה: [רב פפא]											⊖
היו שרשים יוצאים לתוך של חבירו - מעמיק שלשה כדי שלא יעכב המחרישה.	אמר ליה: [רב הונא בריה דרב יהושע] תנן:											!
הני מילי שלשה, מר קא חפר טפי	אמר ליה: [רב פפא]											⊖
אנא בורות, שיחין ומערות קא חפרנא	אמר ליה: [רב הונא בריה דרב יהושע]											!
היה חופר בור, שיח ומערה - קוצץ ויורד והעצים שלו.	דתנן:											!
אמרי ליה כולהו ולא יכילי ליה, עד דאמרי ליה הא דאמר רב יהודה:	רב פפא:											⊖
מצר שהחזיקו בו רבים - אסור לקלקלו.	[רב יהודה]:											⊖
לבתר דנפק, אמר, אמאי לא אמרי ליה: כאן בתוך שש עשרה אמה, כאן חוץ לשש עשרה אמה.	[רב הונא בריה דרב יהושע]											⊖
היה חופר בור, שיח ומערה - קוצץ ויורד והעצים שלו.												⊖
עצים של מי?	בעא מיניה יעקב הדיבא מרב חסדא:											⊖
שרשי אילן של הדיוט הבאין בשל הקדש - לא נהנין ולא מועלין	אמר ליה [רב חסדא], תניתוה:											!
אי אמרת בשלמא בתר אילן אזלינן, משום הכי לא מועלין, אלא אי אמרת בתר קרקע אזלינן, אמאי לא מועלין?												!
אלא מאי? בתר אילן אזלינן, אימא סיפא: של הקדש הבאים בשל הדיוט - לא נהנין ולא מועלין ואי בתר אילן אזלינן, אמאי לא מועלין? מידי איריא? בגידולין הבאין לאחר מכאן עסקינן, וקא סבר: אין מעילה בגידולין.												⊖
לא קשיא: כאן בתוך שש עשרה אמה, כאן חוץ לשש עשרה אמה.	רבינא:											!
אילן הסמוך למצר בתוך שש עשרה אמה - גולן הוא, ואין מביאין ממנו בכורים.	עולא:											⊖
מנא ליה לעולא הא?												^
עשר נטיעות המפורות בתוך בית סאה, חורשין כל בית סאה בשבילן עד ראש השנה	אילימא מדתנן:											!
כמה הוה להו? תרי אלפים וחמש מאה גרמידי לכל חד וחד, כמה מטי ליה? מאתן וחמשין, הא לא הוי דעולא												⊖
שלשה אילנות של ג' בני אדם - הרי אלו מצטרפין, וחורשין כל בית סאה בשבילן	ואלא מדתנן:											⊖
כמה הוה להו? תרי אלפי וה' מאה גרמידי לכל חד, כמה מטי ליה? תמני מאה ותלתין ותלתא, אכתי נפשי ליה												⊖
דעולא לא דק.												⊖
אימור דאמרינן לא דק - לחומרא, לקולא לא דק מי אמרינן?												⊖
מי סברת בריבועא קא אמרינן? בעיגולא קא אמרינן.												⊖
מכדי כמה מרובע יותר על העיגול? רביע, פשו להו ז' מאה ושתינ ותמניא												⊖
אכתי פש ליה פלגא דאמתא												⊖
היינו דלא דק, ולחומרא לא דק.												⊖

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **!** תירוץ-answer
proof-ראיה ■

מקרא-key:

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הקונה אילן וקרקעו - מביא וקורא	תא שמע:										⊕	⊕
מאי לאו כל שהוא											⊕	
לא, י"ו אמה.											!	⊕
קנה שני אילנות בתוך של חבירו - מביא ואינו קורא הא שלשה - מביא וקורא	תא שמע:										⊕	⊕
מאי לאו כל שהוא											⊕	
לא, הכא נמי י"ו אמה.											!	⊕
קרקע כל שהוא חייב בפאה ובככורים, וכותבין עליו פרוזבול, ונקנין עמה נכסים שאין להם אחריות	ת"ש, ר"ע :										⊕	⊕
הכא במאי עסקינן - בחיטי.											!	⊕
דיקא נמי, דקתני: כל שהוא, ש"מ.											■	■
אילן מקצתו בארץ ומקצתו בחו"ל	ת"ש:										⊕	⊕
טבל וחולין מעורבין זה בזה, דברי רבי	[רבי]										⊕	⊕
הגדל בחיוב - חייב, הגדל בפטור - פטור	רבן שמעון בן גמליאל:										⊕	⊕
ע"כ לא פליגי אלא דמר סבר: יש ברירה, ומר סבר: אין ברירה, אבל גדל בפטור - דברי הכל פטור											⊕	
הכא במאי עסקינן - דמפסיק צונמא.											!	⊕
אי הכי, מאי טעמיה דרבי?											⊕	
דהדרי ערבי											!	
ובמאי קא מיפלגי											^	
אורא מבלבל	מר סבר: [רבי]										!	
האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי.	ומר סבר: [רבן שמעון בן גמליאל]										!	
ושש עשרה אמה ותו לא?											⊕	
מרחיקין את האילן מן הבור כ"ה אמה	והא תנן:										⊕	⊕
מיזיל טובא אזלי, אכחושי לא מכחשי אלא עד שש עשרה אמה, טפי לא מכחשי.	אביי:										!	⊕
אילן הסמוך למיצר בתוך י"ו אמה, מהו?	כי אתא רב דימי אמר, בעא מיניה ריש לקיש מרבי יוחנן:										^	⊕
גזלן הוא, ואין מביאין ממנו בכורים.	אמר ליה: [רב דימי-ר' יוחנן]										!	⊕
אחד אילן הסמוך למיצר, ואחד אילן הנוטה - מביא וקורא, שעל מנת כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ.	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:										!	⊕
אילן שהוא נוטה לשדה חבירו - קוצץ מלא המרדע על גבי המחרישה, ובחרוב ובשקמה - כנגד המשקולת	[ת"ק]										⊕	■
בית השלחין - כל האילן כנגד המשקולת	[ת"ק]										■	■
כל אילן סרק כנגד המשקולת.	אבא שאול:										⊕	■
אבא שאול ארישא קאי או אסיפא קאי?	איבעיא להו:										^	⊕
בית השלחין - אבא שאול אומר: כל האילן כנגד המשקולת, מפני שהצל רע לבית השלחין	תא שמע, דתניא:										!	
שמע מינה ארישא קאי, שמע מינה.											!	⊕
מתניתין נמי דיקא, דקתני: כל אילן סרק	רב אשי:										■	■
אי אמרת בשלמא ארישא קאי, היינו דקתני כל אילן, אלא אי אמרת אסיפא קאי, אילן סרק מיבעי ליה אלא לאו שמע מינה ארישא קאי, שמע מינה.											■	■

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-לא יחפור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אילן שהוא נוטה לרה"ר - קוצץ כדי שיהא גמל עובר ורוכבו	[ת"ק]										♦	■
גמל טעון פשתן או חבילי זמורות	רבי יהודה:										♦	■
כל האילן כנגד המשקולת, מפני הטומאה.	רבי שמעון:										♦	■
מאן תנא דבבבא בתרא דהשתא אזלינן?											^	◇
במחלוקת שנויה, רבי אליעזר היא	ר"ל:										♦	!
אין עושין חלל תחת רשות הרבים, בורות, שיחין ומערות	דתנן: [ת"ק]										♦	■
רבי אליעזר מתיר בכדי שתהא עגלה מהלכת וטעונה אבנים.	[רבי אליעזר]										♦	■
אפילו תימא רבנן, התם - זימנין דמפחית ולא אדעתיה, אבל הכא - קמא קמא קא קייץ ליה.	רבי יוחנן:										♦	!
גמל טעון פשתן או חבילי זמורות.	רבי יהודה:											■
שיעורא דרבי יהודה נפיש, או דלמא שיעורא דרבנן נפיש?	איבעיא להו:											^
פשיטא דשיעורא דרבנן נפיש, דאי ס"ד שיעורא דרבי יהודה נפיש, רבנן בשיעורא דרבי יהודה היכי עבדי?											!	◇
ואלא מאי? שיעורא דרבנן נפיש, רבי יהודה בשיעורא דרבנן מאי עביד?											⚡	
אפשר דגחין וחליף תותיה.											!	
כל האילן כנגד המשקולת, מפני הטומאה.	רבי שמעון:											■
מפני אהל הטומאה.	תנא:											◇
פשיטא, מפני הטומאה תנן											⚡	
אי ממתניתין, הוה אמינא: דלמא מייתי עורב טומאה ושדי התם, וסגיא בדחלוילי בעלמא, קא משמע לן.											!	◇
הדרן עלך לא יחפור.												◇